

WIADOMOŚCI KOŚCIELNE

DIECEZJI ŁOMŻYŃSKIEJ.

Nr 5

Łomża, dnia 1 maja 1928 r.

Rocznik II.

T R E Ś Ć :

31. Jubileusz kapłański Ojca św.	39. Rozporządzenie Ministerstwa Robót Publicznych w sprawie odbudowy budynków użyt. publicznej.
32. Kongregacja Księży Dziekanów.	40. Msza św. pro populo w święta zniesione.
33. Dzieło Rozkrzewiania Wiary.	41. Odpust przy ubieraniu się w komże
34. Wizytacje pasterskie.	42. Uroczystość 3-go Maja.
35. Wyjaśnienie kongregacji Rytów o nieumieszczaniu w kościele tablic z napisami osób zmarłych.	43. Unja Żywego Różańca.
36. Responsa Pontificiae Commissionis	44. Sługa Boży Fabjan Maliszewski zwany Przemyskim.
37. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o wpisywaniu do ksiąg hipotecznych prawa własności osób prawnych kościelnych	45. Kupno organów archikatedry Poznańskiej.
38. Rozporządzenie Prezydenta w sprawie zmian ustawy z dn. 23 V. 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej.	46. Kolonje wakacyjne.
	47. Książki polecane.
	48. Zmiany w duchowieństwie.

Nr 31.

Jubileusz kapłański Ojca św.

W roku przyszłym będzie Ojciec św. Pius XI obchodził Swoje złote gody kapłaństwa. Na pamiątkę Jego pierwszej Mszy św., odprawionej w dniu 21 grudnia 1879 r. w kościele św. Karola Boromeusza al Corso w Rzymie, ma być w tymże kościele zbudowany ołtarz Najśw. Sakramentu.

Celem przeprowadzenia tego pięknego zamiaru powstały komitety dla wszystkich krajów. Komitety te wydały odezwy do katolików o ofiary na pokrycie kosztów tego dzieła, które ma być wyrazem zjednoczenia wszystkich serc katolickich w hołdzie dla swego Najwyższego Pasterza na ziemi.

Wobec tego zarządzam składkę we wszystkich kościołach diecezji naszej w uroczystość Matki Boskiej d. 15 sierpnia. Składkę tę ze chcą W.W. ks.ks. Proboszczowie w niedzielę poprzednią zapowiedzieć z ambon. Zebrane ofiary przesłać należy coprędzej do Kurji biskupiej.

Łomża, d. 15 marca 1928.

† Stanisław Bp.

№ 32.

Kongregacja ks. ks. Dziekanów.

W czwartek dnia 31 maja b. r. odbędzie się w Łomży Kongregacja ks.ks. Dziekanów z następującym programem:

1. O godz. 9-tej nabożeństwo w katedrze.
2. O godz. 10 posiedzenie w sali Seminarjum duchownego.
 - a) Zagajenie;
 - b) Referaty:
 1. Nauczanie wiary z kazalnicy.
 2. Ożywienie i pogłębienie działalności religijnej bractw i stowarzyszeń kościelnych.
3. Przerwa do godz. 2.
4. Referat o potrzebie domów lub sal parafjalnych.
5. Sprawy bieżące.
6. Te Deum.

W Kongregacji tej winni wziąć udział prócz ks.ks. Dziekanów także członkowie Kapituł katedralnej i kolegjalnej, Profesorowie duchowni seminarjów wyższego i mniejszych oraz po jednym Proboszczu z każdego dekanatu wybranymi przez duchowieństwo dekanalne. Od wzięcia udziału zwolnić może tylko bardzo ważna przeszkoda, o której przed Kongregacją należy powiadomić Kurję biskupią. Kurji trzeba też podać nazwiska Proboszczów-delegatów.

Zgłoszenia o umieszczenie w Seminarjum duch. należy skierować do ks. kan. Betto, Regensa Seminarjum duchownego.

Łomża, 13. 4. 1928 r.

† Stanisław Bp.

№ 33.

Dzieło Rozkrzewiania Wiary.

Św. Kongregacja Rozkrzewiania Wiary zamianowała dla Polski Prezesem Krajowym Dzieła Rozkrzewiania Wiary Ks. Kazimierza Bajerowicza, którego kancelarja znajdować się będzie w Poznaniu w pałacu arcybiskupim.

Powiadamiając o tem WW. Duchowieństwo i diecezjan przypominam równocześnie dekret swój o popieraniu dzieł misyjnych, ogłoszony w Wiadom. kośc. diec. Łomżyńskiej z d. 1 kwietnia 1927 pod

nr. 77. Dyrektorem Działu Rozkrzewiania Wiary jest na diecezję Łomżyńską ks. kan. Rogiński w Wysokiem Mazowieckiem.

Łomża, 10 kwietnia 1928.

† Stanisław Bp.

№ 34.

Wizytacje pasterskie.

Wizytacje pasterskie odbędą się:

- w Sejnach d. 15 — 18 maja,
- w Karolinie d. 18 maja po południu,
- w Berznikach d. 19 maja,
- w Krasnopolu d. 20 maja,
- w Smolanach d. 21 maja,
- w Kaletniku d. 22 maja,
- w Wigrach d. 23 maja.

Przy tej sposobności przypominam W. W. Ks. Ks. Proboszczom swoje rozporządzenie dotyczące przygotowań do sakramentu bierzmo-

wania z dn. 1 kwietnia 1927 r. Wiad. kośc. № 80 str. 75.

Łomża, d. 19 kwietnia 1928 r.

† Stanisław Bp.

№ 35.

Sacra Congregatio Rituum. Dubium.

De non apponendis templis tabulis cum nominibus defunctorum ibidem non sepulorum.

Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna declaratione sequens dubium expositum fuit; nimirum:

„Utrum in ecclesiis earumque cryptis divino cultui destinatis apponere liceat tabulas cum inscriptionibus et nominibus fidelium defunctorum quorum corpora inibi tumulata non sunt nec tumulari possunt iuxta canonem 205 § 2 Cod. I. C.”

Et Sacra Rituum Congregatio, omnibus accurate perpensis, proposito dubio respondendum censuit:

„Non licere, iuxta alias resolutiones et ad tramitem decreti S. R. C. n. 733 et can. 1450 § 1 Cod. I. C.”

Atque ita rescripsit et servari mandavit. Die 20 octobris 1922.

A Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae.

S. R. C. Praefectus.

Alexander Verde, Secretarius.

№ 36.

Pontificia Commissio.**Ad codicis canones authentice interpretandos.**

Responsa ad proposita dubia.

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, respondendum mandarunt ut infra ad singula:

I. De absolutione in periculo mortis.

D. An absolutio in periculo mortis secundum canonem 882 limitetur ad forum internum, an extendatur etiam ad forum externum.

R. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

II. De dispensationibus matrimonialibus.

D. An verba pro casibus occultis canonis 1045 § 3 intelligenda sint tantum de impedimentis matrimonialibus natura sua et facto occultis, an etiam natura sua publicis et facto occultis.

R. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

III. De subdelegatione assistendi matrimoniis.

D. I. An vicarius cooperator, qui ad normam canonis 1096 § 1 a parocho vel loci Ordinario generalem obtinuit delegationem assistendi matrimoniis, alium determinatum sacerdotem subdelegare possit ad assistendum matrimonio determinato.

II. An parochus vel loci Ordinarius, qui ad normam canonis 1096 § 1 sacerdotem determinatum delegaverit ad assistendum matrimonio determinato, possit ei etiam licentiam dare subdelegandi alium sacerdotem determinatum ad assistendum eidem matrimonio.

R. Affirmative ad utrumque.

Romae, die 28 mensis Decembris 1927.

P. Card. Gasparri, Praeses.

Joseph Bruno, Secretarius.

№ 37.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o wpisywaniu do ksiąg hipotecznych praw własności polskich osób prawnych kościelnych i zakonnych.

z dnia 7 lutego 1928 r.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wpisanie prawa własności na imię polskiej osoby prawnej kościelnej lub zakonnej w wykonaniu art. XXIV ust. 1 i 2 Konkordatu między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską, podpisanego w Rzymie dnia 10 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. № 72, poz. 501) ma miejsce w tym wypadku, gdy prawo to rozciągało się na posiadaną w dniu 10 lutego 1925 r. przez polską osobę prawną kościelną lub zakonną nieruchomość lub inne prawo, lecz nie było wpisane do księgi hipotecznej (gruntowej, wieczystej) na jej imię.

Przez posiadanie nieruchomości lub innego prawa w rozumieniu rozporządzenia niniejszego rozumie się faktyczne władanie jawne i spokojne, we własnym imieniu i w dobrej wierze, jakby się było właścicielem, o ile objęcie i wykonywanie tego władania miało miejsce za wiedzą i bez sprzeciwu poprzedniego właściciela.

Art. 2. Osobami prawnymi kościelnymi i zakonnymi (art. 1) są jednostki i instytucje, posiadające osobowość prawną w rozumieniu prawa kanonicznego.

Art. 3. Wpisanie prawa własności do księgi hipotecznej (gruntowej, wieczystej) następuje na podstawie deklaracji właściwego ordynariusza (arcybiskupa, biskupa, administratora diecezji).

Wymagane przez poszczególne ustawy zezwolenie jawnego z księgi wieczystej właściciela na dokonanie wpisu hipotecznego nie jest potrzebne.

Art. 4. Deklaracja winna zawierać:

- 1) dokładne określenie nieruchomości lub innego prawa i posiadanie według art. 1 ust. 2;
- 2) wymienienie polskiej osoby prawnej kościelnej lub zakonnej, na której imię wpis hipoteczny ma nastąpić;
- 3) podanie okoliczności i dowodów, stwierdzających, że prawo powyższe odpowiada warunkom, przewidzianym w art. 1 ust. 2.

Art. 5. Deklarację poświadcza delegat Rządu, wyznaczony dla danej diecezji przez Radę Ministrów na wniosek Prezesa Rady Ministrów z pośród funkcjonariuszów państwowych.

Art. 6. Poświadczenie delegata Rządu jest stwierdzeniem danych, zawartych w deklaracji ordynariusza, a między innymi, tego, że przedstawione w deklaracji prawo było w posiadaniu polskiej osoby prawnej kościelnej lub zakonnej w dniu 10 lutego 1925 roku i odpowiada warunkom, przewidzianym w art. 1 ust. 2.

Odmowa wydania poświadczenia przez delegata Rządu nie zamyka danej polskiej osobie prawnej kościelnej lub zakonnej dochodzenia swego prawa na drodze sądowej.

Art. 7. Deklaracja ordynariusza, poświadczona przez delegata Rządu, stanowi dostateczną podstawę do wpisania prawa własności do księgi hipotecznej (gruntowej, wieczystej).

Art. 8. Postanowienia rozporządzenia niniejszego mają również odpowiednie zastosowanie przy uwidocznianiu wpisów w rejestrach, utrzymywanych przez zastępców starszych notariuszów, w stosunku do prawa własności nieruchomości, nieobjętych księgą wieczystą, jak również przy sądowym składaniu dokumentów w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 marca 1916 r. o sądowym złożeniu dokumentów w celu nabycia praw rzeczowych na niewpisanych do ksiąg gruntowych nieruchomościach i budynkach (Dz. u. p. austr. Nr. 87).

Art. 9. Wpis do księgi hipotecznej (gruntowej, wieczystej), dokonany na podstawie rozporządzenia niniejszego, nie zamyka osobom trzecim drogi sądowej dla dochodzenia ich praw.

Art. 10. Wpisy hipoteczne i deklaracje wolne są od opłat sądowych i stemplowych.

Art. 11. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się: Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministrowi Sprawiedliwości, — w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski.*

Dokładniejsze wskazówki będą jeszcze przez Kurję diecezjalną wydane.

№ 38.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 stycznia 1928 r. w sprawie zmian i uzupełnień niektórych postanowień ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 61, poz. 609) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

50) Przepis art. 51 otrzymuje brzmienie następujące: „Duchowni wyznania katolickiego, którzy otrzymali święcenia, zakonnicy tego wyznania, którzy złożyli śluby, uczniowie seminarjów katolickich i nowicjusze zakonów zgromadzeń katolickich, tudzież duchowni innych przez Państwo uznanych wyznań chrześcijańskich, którzy otrzymali wyższe święcenia, i zakonnicy, którzy złożyli uroczyste śluby zakonne, wreszcie zatwierdzeni przez władzę rządową rabini i podrabini oraz duchowni innych uznanych wyznań niechrześcijańskich — zostają przy poborze bez poddawania przeglądowi wojsko-wo-lekarskiemu zaliczeni do pospolitego ruszenia bez broni.

W razie powołania do służby wojskowej po uprzednim zbadaniu ich zdolności fizycznej księża katolicy, którzy posiadają święcenia kapłańskie, jako też i duchowni innych powyżej wymienionych wyznań, pełnią w wojsku czynności duszpasterskie.

Katolicy duchowni, nie posiadający święceń kapłańskich, i uczniowie seminarjów katolickich oraz nowicjusze zakonów i zgromadzeń katolickich będą w razie powołania ich po uprzednim zbadaniu zdolności fizycznej używani do służby sanitarnej.

W razie wojny postanowienia niniejszego artykułu dotyczą tylko tych uczniów katolickich seminarjów oraz nowicjuszów zakonów i zgromadzeń katolickich, którzy wstąpili do seminarjów, nowicjatu lub zgromadzenia przed wypowiedzeniem wojny“.

51) Przepis art. 52 otrzymuje brzmienie następujące: „Osoby, wymienione w art. 51, które wystąpiły ze stanu duchownego, nowicjatu (zgromadzeń) lub seminarjów duchownych, powinny uczynić zadość powszechnemu obowiązkowi wojskowemu na ogólnych zasadach (art. 32)“.

55) Przepis art. 57 otrzymuje brzmienie następujące: „Odroczenia terminu odbycia czynnej służby wojskowej z art. 53 pkt. 3 mogą być udzielane:

3) poświęcającym się studjom teologii wyznań chrześcijańskich dla uzyskania święceń duchownych, jak również uczniom zakładów rabinackich przez Państwo uznanych i nadzorowanych dla przygotowania się do stanu duchownego, ewentualnie w ciągu 2 lat po

ukończeniu tych zakładów celem uzyskania stonowiska duchownego — najdalej do terminu wcielenia poborowych (ochotników), odbywających skróconą czynną służbę wojskową (art. 45), w tym roku kalendarzowym, w którym kończą 25 lat życia;

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1928 r. i od tego terminu tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy z nim sprzeczne.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I Mościcki*
podpisy ministrów.

№ 39.

Rozporządzenie Ministerstwa Robót Publ. w sprawie odbudowy budynków użyteczności publicznej.

Przy dalszem prowadzeniu czynności odbudowy Ministerstwo Robót Publicznych szczególną zwraca uwagę na odbudowę budynków mieszkalnych, zniszczonych przez wypadki wojenne. Art. 3 bowiem ustawy z dn. 6. V. 1924 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 492) określa, że pomoc na odbudowę winna być udzieloną w pierwszym rzędzie na odbudowę mieszkań dla najuboższej ludności, mieszkającej w ziemiankach, barakach i na komornem.

Według dotychczasowych zarządzeń z akredytywy na rok 1924—1926 udzielono pomocy na budynki mieszkalne, objęte art. 3 cytowanej ustawy oraz na budynki użyteczności publicznej. Z akredytywy nowej, otwieranej w toku 1927—1928 dopuszczalnem było udzielanie pomocy na budynki mieszkalne, wymienione w art. 3 powołanej ustawy, oraz na budynki szkolne.

Ponieważ udzielenie pomocy na odbudowę mieszkań jest najważniejszym zadaniem i najpilniejszym, a kredyty na odbudowę są stosunkowo małe, Ministerstwo Robót Publicznych postanowiło, aby pomoc na odbudowę kraju była udzielana wyłącznie na odbudowę budynków mieszkalnych, objętych art. 3 ustawy z dn. 6. V. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49 poz. 492).

Należy przeto wstrzymać udzielanie pomocy na odbudowę szkół i nie udzielać nadal pomocy na inne budynki użyteczności publicznej. Wszelkie kredyty udzielane na odbudowę kraju mogą być użyte wyłącznie na odbudowę budynków mieszkalnych w trybie art. 3 powołanej ustawy, aż do dalszego zarządzenia.

Pomoc na odbudowę innych budynków, nie objętych art. 3 ustawy z dn. 6. V. 24 r. będzie udzielana dopiero po uzyskaniu kredytów na powyższy cel.

Dla zorientowania się, jaka pomoc jest potrzebna na odbudowę budynków użyteczności publicznej, poleca Ministerstwo Robót Publicznych przedłożyć do 15. V. 1928 r. wykaz wszystkich budynków użyteczności publicznej z wymieniem gminy i powiatu. W wykazie należy podać: 1) orientacyjną kwotę kosztorysową, jaka jest potrzebna dla przeprowadzenia odbudowy, względnie wykończenia danego obiektu.

2) w jakim stanie odbudowy dany obiekt się znajduje (procent odbudowy).

3) jaka pomoc państwowa została już udzielona.

4) kto jest właścicielem odnośnego obiektu i czy własność ta jest hipotecznie uregulowana.

Ponieważ ustawa o odbudowie z dn. 6. V. 1924 r. (Dz. U.R.P. Nr. 49 poz. 492) obejmuje wsie i miasta, a w międzyczasie pomoc dla miast została unormowana Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22. IV. 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 372) o rozbudowie miast, przeto należy powyższe zestawienie podać oddzielnie dla miast z każdego powiatu.

Ministerstwo Robót Publicznych wyjaśnia, że za budynki użyteczności publicznej w rozumieniu ustawy z dn. 6. V. 1924 należy uważać szkoły, szpitale społeczne, ochronki społeczne, ~~domy ludowe~~, domy modlitwy (kościół, cerkwie, kościoły narodowe, meczety mahometańskiego wyznania, domy modlitwy wyznania mojżeszowego, karaimskiego), o ile stanowią własność społeczną t. z. gminy, stowarzyszenia i t. d. Klasztory i wszelkie szkoły i szpitale przy klasztorach należy uważać za budynki mieszkalne, ale nie podпадаjące pod art. 3 ustawy z dn. 6. V. 1924 r.

Ministerstwo Robót Publicznych nadmienia, że przy rozdzielaniu kredytów na odbudowę budynków użyteczności publicznej określać będzie, w jakim procencie może być udzielona pomoc, użyta na odbudowę budynków użyteczności publicznej, odnośnie do wysokości dotacji i odnośnie do kwoty kosztorysowej każdego rodzaju budynków użyteczności publicznej.

Ministerstwo Robót Publicznych poleca ściśle stosować się do powyższego zarządzenia, ogłosić w Dzienniku Urzędowym Województwa oraz nadesłać żądane sprawozdanie w terminie do 15. V. 1928 r.

№ 40.

Msza św. pro populo w święta zniesione.

S. Rit. Congr. oświadczyła pod datą 8 czerwca 1910, iż Msza św. w święta zniesione tam, gdzie jeden tylko jest kapłan, winna być *de die ocurrente*, nie może więc być *de requiem in die vel pro die obitus seu depositionis, physice vel moraliter praesente cadavere*. Dotyczy to także wypadków, w których na mocy przywileju Msza św. odprawia się wedle zamówionej intencji.

№ 41.

Odpust przy ubieraniu się w komżę.

Na mocy nadania papieskiego z dn. 1-go grudnia 1907 mogą wszyscy duchowni uzyskać 300 dni odpustu (także dla dusz zmarłych), ilekroć przy ubieraniu się w komżę uczynią znak krzyża św. i odmówią: *indue me Domine, novum hominem qui secundum Deum creatus est, in iustitia et sanctitate veritatis. Amen.*

№ 42.

Uroczystość 3-go maja.

Jakkolwiek dzień 3 go maja nie jest dniem obowiązującego święta kościelnego, należy jednak ze względu na jego uroczysty charakter narodowy odprawić okazalsze nabożeństwo z odpowiednim kazaniem w czasie dla miejscowego społeczeństwa dogodnym. Po nabożeństwie należy odprawić przepisowe modły za Ojczyznę.

Jeżeliby gdziekolwiek połączenie z nabożeństwem tem nabożeństwa majowego sprawiało trudności, można nabożeństwo majowe odbyć bądź poprzednio, bądź w porze popołudniowej.

№ 43.

Unja żywego Różańca.

Zanim wydana będzie szczegółowa instrukcja o organizowaniu i prowadzeniu Unji Żywego Różańca, podaje się do wiadomości WW. Księży to, co jest w tej sprawie najważniejsze:

Na mocy breve Papieża Piusa IX z dn. 17 sierpnia 1877 roku wszystkie Unje Żywego Różańca na całym świecie raz na zawsze zostały oddane pod kierownictwo Przełożonych Zakonu Kaznodziejskiego. General (Roma, via s. Vitale 15) lub Prowincjał Zakonu (Lwów, klasztor O.O. Dominikanów), za wiedzą Władzy Diecezjalnej mianuje Dyrektora Parafjalnego, który jedynie ważnie i legalnie organizuje i kieruje na terenie sobie poręczonym Unją Żywego Różańca. Bez tego formalnego zamianowania Dyrektora członkowie Unji nie korzystają z żadnych łask duchownych, przyznanych Unji przez Stolicę Apostolską. W parafjach, gdzie kanonicznie istnieje Bractwo Różańcowe, przez Generala Zakonu Kaznodziejskiego wprowadzone, Promotorzy tego bractwa są zawsze dyrektorami Unji Żywego Różańca bez osobnego zamianowania. Najpraktyczniej jest, jeżeli Dyrektorem zamianowany będzie sam Ks. Proboszcz.

Ks. Dyrektor mianuje Zelatorów (Zelatorki), jednego dla każdej 15-stki, i Prezydentów, jednego z każdych 11 Zelatorów.

Ks. Dyrektor nadaje cały kierunek akcji Unji według praw i wskazań Kościoła i za całą sprawę jest odpowiedzialny wobec Zwierzchności diecezjalnej i zakonnej, którym corocznie składa sprawozdanie. Dbą również o należyte prowadzenie księgowości.

Ks. Dyrektor zwołuje przynajmniej raz na miesiąc Ogólne Zebranie Zelatorów i na niem przewodniczy osobiście lub przez zastępcę.

Ks. Dyrektor ma prawo strofowania oraz wykluczania Zelatorów i Prezydentów z urzędów i Unji jak również zatwierdzania wykluczeń członków z kółek przez Zelatorów.

W razie translokaty Ks. Dyrektor powiadomi swego następcę, aby natychmiast postarał się dla siebie o legalną nominację dyrektorską.

N. 44.

Sługa Boży Fabjan Maliszewski zwany Przemyskim.

Otrzymałem od J. Biskupiej Mości Biskupa Pińskiego następujące ogłoszenie, które WW. Ks.Ks. Proboszczowie zechcą podać do wiadomości wiernych.

† Stanisław Bp.

Z Y G M U N T

z Bożego zmiłowania i Stolicy Apostolskiej łaski.

BISKUP PIŃSKI.

Do Przewielebnego Duchowieństwa i Wiernego Ludu Diecezji.

W roku 1644 w mieście Stołpcach, położonych ongi w diecezji Wileńskiej, potem w Mińskiej, a obecnie w diecezji Pińskiej zszedł z tego świata w opinii świętości kapłan zakonu dominikańskiego *Fabjan Maliszewski*, zwany zwykle *Przemyskim*, który od r. 1632 aż do r. 1635 był prowincjałem zakonnej prowincji ruskiej św. Jacka, a następnie aż do śmierci przeorem klasztoru dominikańskiego w Stołpcach. Ciało Sługi Bożego spoczywa po dziś dzień w podziemiach Stołpeckiego kościoła.

Ponieważ opinja świętości jego życia i cudów, nie zważając na niesprzyjające okoliczności czasów, z dnia na dzień aż dotąd nie przestaje wszędzie się rozszerzać, postanowiliśmy dla rozszerzenia chwały bożej oraz uzyskania nowego patrona i pośrednika w niebie zwłaszcza dla naszego kraju i diecezji, przeprowadzić z pełnem uwzględnieniem wymagań Kodeksu Prawa Kanonicznego (kan. 2033) wstępny proces w sprawie rozgłosu świętości jego życia, niezwykłych cnót i cudów, działywanych za jego przyczyną.

W tym celu wydaliśmy w marcu ub. roku dekret o rozpoczęciu wspomnianego procesu i ustanowiliśmy zgodnie z kan. 2040 Kodeksu specjalny Trybunał.

W marcu też zeszłego roku Rzeczony Trybunał sprawdzał na miejscu spoczynku Sługi Bożego w Stołpcach tożsamość jego zwłok i przeprowadził kanoniczne dochodzenie przez przesłuchanie pod przysięgą licznych świadków w sprawie jego świętości i cudów.

Obecnie zaś niniejszym dekretem zarządzamy nakazane przez kan. 2038, § 2 wyszukanie i zbadanie pism Sługi Bożego.

Pod mianem pism (kan. 2042) rozumieją się nie tylko rękopisy i wogóle pisma Sługi Bożego jeszcze nieogłoszone drukiem, ale też wydrukowane, tak samo jego kazania, listy, dzienniki, autobiografie, słowem wszystko co Sługa Boży sam własną ręką lub przez innych napisał.

Wobec tego nakazujemy pod ścisłym obowiązkiem sumienia wszystkim wiernym, którzyby byli w posiadaniu jakiegokolwiek z wymienionych pism, albo którzy coś wiedzą o pismach tego ro-

dzaju, znajdujących się u osób innych, aby przysłali je (kan. 2043) przed upływem miesiąca od dnia dzisiejszego, a względnie o nich donieśli pod adresem naszej Kurji w Pińsku, bądź bezpośrednio (w kopercie poleconej), bądź przez swego proboszcza.

Gdyby ktoś z wiernych pragnął zatrzymać oryginały pism Sługi Bożego, albo dla jakichbądź przyczyn nie mógł ich przysłać, niech o tem Kurję zawiadomi.

Co się tyczy pism Sługi Bożego, znajdujących się w bibliotekach (publicznych) albo w archiwach (kan. 2045, § 2), z których nie mogą być wydane (kan. 2036, §§ 2, 3), o tem również należy poinformować naszą Kurję.

Niniejszy list ma być przeczytany w kościele podczas sumy z ambony w trzy następujące po sobie niedziele lub w inne święta nakazane, na które lud licznie przybywa.

L. 324.

Dan w Pińsku dn. 22 marca 1928 r.

† ZYGMUNT bp.

Ks. Jan Wasilewski

kan. kap. Pińskiej

Notariusz

Nr 45.

Kupno organów z Archikatedry Poznańskiej.

Kapituła Metropolitalna w Poznaniu przystępuje w najbliższych tygodniach do budowy nowych organów. Wobec tego ofiaruje na sprzedaż dotychczasowe organy o 28 rejestrach, 2 manualach i pedale (system t. zw. trakturowy — „Schleifladensystem”). Organy te są do nabycia bez obudowania prospektowego i bez piszczałek prospektowych.

Oferty uprasza się skierować pod adresem: Kapituła Metropolitalna w Poznaniu.

Nr 46

Kolonje Wakacyjne.

Pod protektoratem Pani Prezydentowej Mościckiej organizuje Związek Obrony Kresów Zachodnich wysyłkę dzieci z Niemiec, Gdańska i Górnego Śląska do Polski na czas wakacyjny.

Ze względu na doniosłe i szlachetne znaczenie tej akcji proszę
WW. Duchowieństwo, aby udzielało jej swojej chętniej pomocy.
Łomża, 10. 4. 1928. † Stanisław Bp.

№ 47.

Książki polecane.

Nakładem księgarni św. Wojciecha w Poznaniu wyszło dzieło
Mikołaja i Henryka Fasz binderów w opracowaniu ks. prof. Szukał-
skiego pod tytułem: „Podręcznik metodyczny do nauki Historji Bi-
bliijnej. Tom pierwszy. Stary Testament”. Dzieło to ze wszech
miar jest godne polecenia dla ks.ks. prefektów i nauczycielstwa wy-
kładającego religję w szkołach.

Ks. Dr. Stanisław Żukowski. „Prostujcie drogę Pańską”, krótkie
nauki niedzielne. Lwów. Skład główny w księgarni Gubrynowicza
i Syna. 1928. Str. 337.

Podręcznik ten kaznodziejski odznacza się treściwem ujęciem
tematu i jasnem wyłożeniem nauki.

№ 48.

Zmiany w duchowieństwie.

1. Ks. M. Mieszko wik. z Teolina mianowany został proboszczem w Monkiniach.
2. Ks. St. Skrodzki, wik. z Ostrowi—proboszczem w Bronowie.
3. Ks. Jan Murawski, wik. z Raczek — proboszczem w Kapi-
cach i Przechodach.
4. Ks. St. Prószyński przeniesiony na wikariat do Wąsewa.
5. Ks. Fr. Klimek—na wikariat do Czerwina.
6. Ks. Szymon Bagiński—na wikariat do Puchał.

